

ข้อเรื่องวิทยานิพนธ์

การประยุกต์แบบจำลองแบบพื้นฐานในการศึกษาอุปสงค์ของเด็กทางในเมืองเชียงใหม่

សំណង់ទីន

อ่านวาย จริยาจังค์

วิศวกรรมศาสตร์มหาณีกิจ

สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา

ຄມະກຽມກາຮສອນວິທຍານິພນ້:

ຮອງສາສ්තරජාර්ය් උමත්වන ම්‍රීසිගඳා

ประชานกรรมการ

ดร. บุญสิ่ง สัตพิยะกาน

กรรมการ

๗๙. สำนักงานเขต ราชพฤกษ์

กิตติมศักดิ์

បាត់ចិយោ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นการศึกษาความเหมาะสมของ การใช้แบบจำลองอุปสงค์ของการเดินทางแบบทั่วไป (Conventional Travel Demand Model) กับเมืองเชียงใหม่ เชตันทีศึกษาใช้เขตผังเมืองรวมเมืองเชียงใหม่ ตามกฎหมายที่ออกใน พ.ศ. 2527 โดยใช้ข้อมูลปี พ.ศ. 2530 เป็นข้อมูลฐานสร้างแบบจำลองการเดินทางของคนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ศึกษาและเดินทางภายนอกพื้นที่ศึกษา

การสร้างแบบจำลองการเกิดการเดินทาง ใช้วิธีเคราะห์แบบลดถอย แบบจำลองการกระจายการเดินทาง ใช้ Gravity Model แบบจำลองการเลือกยานพาหนะ ใช้สมการรูป Polynomial และ Exponential หากความล้มพันธ์ระหว่างความเป็นเจ้าของยานพาหนะ (ตัวแปรอิสระ) กับร้อยละของการเดินทางด้วยยานพาหนะต่างๆ (ตัวแปรตาม) ส่วนแบบจำลองการจัดเส้นทางการเดินทาง ใช้วิธี Incremental Loading

ผลการสร้างแบบจำลองการเกิดการเดินทาง ปรากฏว่าตัวแปรอิสระที่มีผลต่อ Trip Production ได้แก่ 1) ตัวแปรจำนวนประชากร หรือ จำนวนครอบครัว หรือ จำนวนนักเรียน (ตัวแปรได้ตัวแปรหนึ่งแล้วแต่จะประسังค์การเดินทาง) 2) ตัวแปรเกี่ยวกับรายได้ของครอบครัว

และ 3) ตัวแปรเกี่ยวกับจำนวนผู้คนพำนะ ส่วนตัวแปรอีสระที่มีผลต่อ Trip Attraction ได้แก่ 1) ความหนาแน่นของประชากร 2) จำนวนแรงงาน และ 3) จำนวนที่นั่งนักเรียน ผลการสร้างแบบจำลองการกระจายการเดินทางพบว่าค่า Friction Factor มีความล้มเหลวอย่างมาก กับเวลาในการเดินทางระหว่างคู่ใช้ และได้ค่าเวลาในการเดินทางเฉลี่ยสำหรับการเดินทางไปกลับระหว่างบ้านกับที่ทำงาน การเดินทางไปกลับระหว่างบ้านกับโรงเรียน การเดินทางไปกลับระหว่างบ้านกับที่นอนฯ และการเดินทางที่ไม่มีจุดต้นทางและปลายทางเป็นบ้าน มีค่า 9.5, 10.1, 8.5 และ 8.5 นาทีตามลำดับ จากการสร้างแบบจำลองการเลือกยานพาหนะปรากฏว่า ตัวแปรตามกับตัวแปรอีสระมีความล้มเหลวมาก ส่วนผลของการสร้างแบบจำลองการจัดเส้นทางการเดินทางพบว่าปริมาณการจราจรบน Screen Line ที่ได้จากแบบจำลองมีค่าใกล้เคียงกับที่ได้จากการสำรวจพอสมควร

นอกจากนี้ งานวิจัยได้สร้างโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ล้ำคุณ 3 โปรแกรม ได้แก่ 1) โปรแกรม SROUTE สำหรับหาเส้นทางที่ลั่นที่สุดระหว่างคู่ใช้ 2) โปรแกรม BDIST สำหรับหาการกระจายการเดินทางระหว่างคู่ใช้ และ 3) โปรแกรม ASSIGN สำหรับกำหนดปริมาณการเดินทางลงบนโครงข่ายถนนโดยวิธี Incremental loading

Thesis Title   Application of Conventional Model in the Study
of Travel Demand in Chiang Mai Urban Area

Author   Mr. Amnoui Jariyayong

M.Eng.   Civil Engineering

Examining Committee:

Assoc. Prof. Lamduan Srisakda
Dr. Boonsong Satayopas
Dr. Samart Rachapolsitte

Chairman
Member
Member

Abstract

The purpose of this research is to apply the conventional model in the study of travel demand in Chiang Mai urban area. The study area covers the area designated by the 1984-Chiang Mai Land Use Plan. The model constructed for people who reside in the study area and for internal trips only.

Regression analysis was used to develop the generation models, while gravity model was used for trip distribution model. In modal split stage the polynomial and exponential equation were applied to find relationship between vehicle ownership (independent variables) and percentage shares by mode of transport (dependent variables). The incremental loading method was used for traffic assignment model.

The result shows that the factors affecting trip productions

compose of 3 groups, i.e., 1)population, household, or student, 2)the income and its proxy, and 3) the variables of vehicle ownership. Also, the factors affecting trip attraction are population density , employment , and student enrolment. The result of trip distribution model shows that the friction factor are closely related with travel time, the average trip length of home-based work (HBW), home-based school (HBS), home-based others (HBO), and non-home based(NHB) are 9.5, 10.1, 8.5, and 8.5 minutes, respectively. For the modal split models, the vehicle ownership can only sligthly expand the modal choice of Chiang Mai residents. The result of traffic assignment model shows that the assigned volume are closed to the volume obtained by screen line count.

The research also created three important computer program, i.e.,
1). program SROUTE for finding shortest route, 2). program BDIST for
finding friction factor of trip distribution, and 3). program ASSIGN
for assigning volume into network by using incremental loading.